

Tidsskriftet

DEN NORSKE LEGEFORENING

Håvard Viko

MINNEORD

JAN-BJØRN OSNES

TOR SKOMEDAL

OLIVER MEYERDIERKS

SOLBJØRG SAGEDAL

HARALD LANGBERG

BRANIMIR DRAGANOV

Overlege Håvard Viko døde på Hallingdal sjukestugu 10. august av lungekreft etter tre år med sykdom. Han var født i Gol og ble 55 år.

Etter endt studium i 1988 var han i turnus ved Kristiansund sykehus og på Averøya. Etter militærtjenesten var han stipendiat ved Farmakologisk institutt, Universitetet i Oslo 1992–96, og han forsvarte den medisinske doktorgraden i 1997. Deretter arbeidet han i nesten ett år ved Rikshospitalet før han tilbrakte et år ved et kjent hjerteforskningslaboratorium i Montpellier i Frankrike. Han ble spesialist i nyresykdommer i 2006 og jobbet ved Medisinsk avdeling, Ullevål og Aker sykehus til 2004, og deretter ved Nyremedisinsk avdeling, Oslo universitetssykehus, Ullevål til han ble syk.

Håvard var språkmektig og snakket flytende engelsk, spansk, tysk og fransk, i tillegg til at han behersket italiensk.

Vi vil huske Håvard for hans solide faglige dyktighet. Hans doktorgradsarbeid omhandlet hvordan adrenalinlignende substanser påvirket molekyler og funksjoner i hjertet. Forskningen hans var fremragende og innsiktsfull og ga svar på mye som før var ukjent.

Flere store metodeutfordringer ble løst. Han viste lojalitet og godhet og hadde aldri behov for å markere seg. Med sin lune væremåte og store kunnskapsmengde var Håvard en man lyttet til. Han ønsket rettferdighet og jobbet en kveld i uken som lege for papirløse migranter i regi av Kirkens Bymisjon og Røde Kors. Også vi som kolleger nøt godt av hans omsorg for sine medmennesker.

Håvard bar sin sykdom på en beundringsverdig måte. På tross av sterke smerter klaget han aldri, men var takknemlig for all lindrende behandling. Den siste tiden tilbrakte han i hjembygda Gol med familien som han var så glad i. Vi satte inderlig stor pris på Håvard og er takknemlige for at vi fikk arbeide sammen med ham.

Publisert: 16. oktober 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.0743
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no